

PACTUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE

Conștienți de faptul că România este o țară care se confruntă în momentul de față cu riscuri majore, întrucât sistemele educației și cercetării nu corespund cerințelor minime ale unei societăți și economii europene, în care cunoașterea este marfa cea mai de preț și sursa cea mai importantă a dezvoltării economico-sociale și personale,

Preocupați de riscul ca decalajul cultural față de țările membre ale Uniunii Europene să crească,

Îngrijorați de perspectiva ca generațiile viitoare să fie la maturitate din ce în ce mai puțin competitive pe piața muncii și tot mai puțin pricepute în gestionarea vieții personale,

Convinsi că, fără o intervenție decisă și coerentă, riscăm ca economia să stagneze, ca dependența noastră de inovațiile venite din afară să sporească, iar democrația să funcționeze cu sincope,

Noi, reprezentanții partidelor politice parlamentare, ai instituțiilor și organizațiilor subsemnate, ne angajăm solemn ca, în toate acțiunile noastre viitoare referitoare la educația națională, să urmărim atingerea următoarelor obiective:

1. **Modernizarea educației în perioada 2008-2013**, astfel încât în 2014, atunci când un nou buget al Uniunii europene va intra în vigoare, școala românească să fie perfect sincronizată cu realitățile școlilor europene. Ne angajăm să refuzăm improvizațiile determinate de motive politicianiste și să modernizăm sistemul de educație cu migală și cu moderație, pentru a da coerență parcursurilor și opțiunilor individuale, în particular printr-o revizuire curriculară substanțială, care să fie orientată de competențele cheie ce trebuie dobândite în școală.
2. **Asigurarea în perioada 2008-2013 a unui minim de 6% din PIB pentru educație**, pentru a o așeza pe o temelie solidă, pe durată medie și lungă. Garantăm familiilor, elevilor și profesorilor că regulile sistemului de educație nu se vor schimba în funcție de anotimp și că acesta va fi finanțat constant în funcție de obiective clare și asumate transparent.

3. **Transformarea educației timpurii într-un bun public, garantarea unei educații școlare obligatorii de 10 ani și a unui acces neingrădit la educație gratuită de 13 ani.** Doar în acest fel, România se poate racorda la societatea cunoașterii, pregătind generațiile succesive din școli și licee pentru a beneficia din plin de reforma de la Bologna adoptată deja în Universitățile de la noi.
4. **Descentralizarea financiară, definirea politicii de resurse umane și adaptarea curriculumului în funcție de nevoile specifice fiecărei comunități.** Acestea reprezintă modalitatea prin care părinții, autoritățile locale și societatea civilă pot deveni parteneri responsabili ai formării viitoarelor generații de elevi, astfel încât școala să fie plasată în centrul vieții comunității.
5. **Adoptarea principiului “finanțarea urmează elevul” în învățământul primar, gimnazial și liceal, respectiv a principiului “finanțării multianuale pe cicluri de studii și bazat pe proiecte” în învățământul universitar.** Dacă finanțarea urmează elevul, atunci școlile mai bune vor avea căutare, iar cele care n-au performanță vor fi obligate să se redreseze. Dacă în universități, se va trece la finanțarea pe bază de proiecte a unor cicluri de studii, se va produce diferențierea Universităților. Plecând de la un sistem transparent și coerent de indicatori de referință, vom avea astfel Universități centrate pe studii de licență, Universități care vor organiza studii de licență și masterat, ca și Universități centrate pe studii doctorale și cercetare.
6. **Adoptarea unei carte a drepturilor și libertăților educației.** Învățământul românesc nu are nevoie doar de un statut al personalului didactic, ci și de un statut al elevului și al studentului. Tutoratul profesorilor trebuie construit în acest cadru oferit de drepturile și libertățile elevilor și studenților.
7. **Definirea unor zone de educație prioritară, pentru a depăși decalajul care separă în mod dramatic mediul rural de cel urban sau diferite categorii de cetățeni români.** Principiul solidarității impune societății un efort

suplimentar acolo unde există diferențieri, discriminări sau decalaje care tind să-i excludă, să-i marginalizeze, să-i dezavantajeze pe unii dintre semenii noștri. Indiferent de originea etnică, de locul în care s-au născut, de resursele de care dispun familiile din care provin, elevii și studenții români trebuie să beneficieze de aceleași oportunități de formare. Școala a creat și trebuie să creeze în continuare egalitate civică și șanse egale, și nicidecum discriminare. Acest principiu va fi aplicat în toate comunitățile, inclusiv în cele dominate numeric de minorități etnice.

Președintele României

[celelalte semnături]